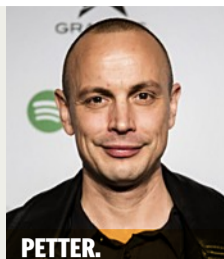

BEGRIPLIGHETSPRISET TILL PETTER

Varje år delar pr-byrån Publik ut Begriplighetspriset för att uppmärksamma en person eller organisation som med framgång gjort ett krångligt ämne mer begripligt. I år delas priset ut till rapparen Petter Alexis Askergrén för hans bok "16 rader", skriver Sveriges Radios "Kulturnytt". (TT)

PETTER.

NEIL YOUNG-RYKTE OM ORKESTERALBUM

Det kommer nu flera signaler om att Neil Young tänker spela in ett album med full orkester, skriver nme.com. Det senaste beviset är från en sajt som snappat upp att den tyske kompositören Chris Walden på sin hemsida under rubriken "pågående projekt" uppdaterat med "den kommande Neil Young-skivan 'Storytone'". (TT)

POP/ROCK

Maroon 5

V

Universal

★★★★

Maroon 5 är ett sådant band som man antingen älskar eller hatar. Jag hör till den första kategorin som alltid varit svag för frontmannen Adam Levines ljusa stämma.

Med det femte studioalbumet, som också fått namnet "V", har de fått hjälp av bland andra de svenska stjärnproducenterna Max Martin och Shellback. Singlarna "Maps" och

"Animals" är givna hits på Billboardlistan, men Levine får mest plats att sjunga ut med känsla på låtar som "It was always you" och framför allt "Leaving California".

Efter succén med Christina Aguilera-samarbetet "Moves like Jagger" gör Maroon 5 återigen ett samarbete med en "The voice"-coach - den här gången Gwen Stefani. Hitmakaren Sia har skrivit deras låt "My heart is open" och spåret är ett skönt avbrott på den annars något jämntjocka skivan.

Kort sagt är "V" bra, men inte briljant. Trots ansträngningarna har bandet inte lyckats få fram en ny "Moves like Jagger", "She will be loved" eller "This love".

NATALIE DEMIRIAN/TT

POP

Ett lyriskt geni av rang

Hello Saferide

The fox, the hunter and Hello Saferide

Razzia Records

★★★★

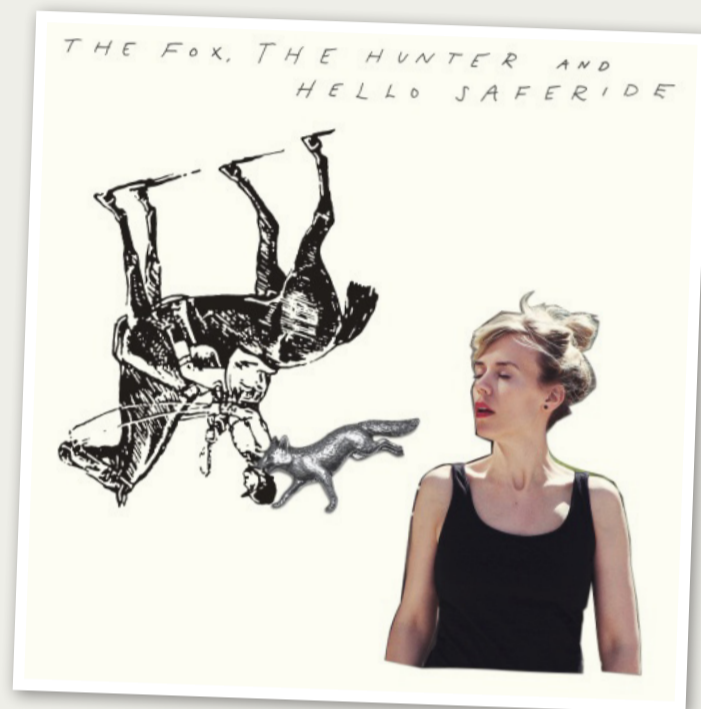
Jag har, så länge det varit möjligt, googlat efter låttexter för att säkert inte missa någonting. I många fall tar det en stund efter att en låt släppts innan texten finns att hitta. Vissa texter borde aldrig skrivas ned, medan andra gör sig minst lika bra lästa med ens egna andetag som enda puls. Annika Norlins texter rör sig i den sistnämnda kategorin, och i dag släpper hon både en bok där hon samlat dem allihop och sin sjätte fullängdare, "The fox, the hunter and Hello Saferide".

Skivan inleds med "I forgot about songs" som handlar om hur en enkel

låt kan bära en, och spela väldigt stor roll. Den låt jag tänker kommer att spela störst roll just på denna skiva är "I was Jesus". Där kommer Jesus, Martin Luther King och Gandhi tillbaka till jorden som kvinnor.

Det är ingen tvekan om vem som ligger bakom låtarna, men det finns små saker som gör stora skillnader i jämförelser med tidigare album. Texter och melodier är nu texter, med rytmer. Popmelodierna är fortfarande där, men nu får orden utgöra det mest centrala när musiken tonats ned. Norlin är ett lyriskt geni och en berättare av rang, nu med en ännu finare klang. Hon fortsätter att fundera, fråga och föreställa sig. Och jag fortsätter att lyssna.

EMELIE HÄGGSTRÖM

METAL

In flames

Siren Charms

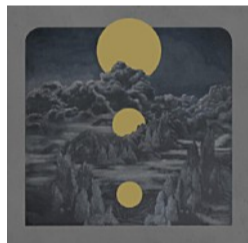
Razzia

★★★★

Alltså, jag förstår inte. Vad är det miljontals människor världen över hör i In Flames som jag inte hör? Bandet har hyllats och hisats i hur många år som helst, men jag begriper ändå inte. Missförstå mig inte, jag tycker inte det är dåligt. Det finns vissa riff och refränger som är vassa. Men helheten? Nja, den här blandningen av Depeche Mode och bandets äldre melodiosa death metal-rötter ger mig huvudbry. För varje bra riff finns en irriterande syntslinga och för varje bra syntslinga finns ett irriterande riff. Samtidigt måste jag erkänna att för varje genomlyssning gillar jag "Siren charms" lite mer. Det är intressant och lite märkligt men jag blir ändå mest förvirrad när jag lyssnar på In Flames. För fans av bandet är dock detta mest troligt årets höjdpunkt.

DENNIS FAHLGREN

DOOM METAL

Yob

Clearing the path to ascend

Neurot Recordings

★★★★

Doomtrion Yob från Eugene, Oregon kan det här med att låta sin musik växa. "Clearing the path to ascend" består av fyra spår som klockar in på en timme och två minuter. Den kortaste låten är drygt elva minuter lång. Mastigt! Men så ska det vara när det bjuds på doom. Det som är speciellt med Yob är hur bandet med så få medlemmar lyckas skapa en stor och dynamisk ljudbild. Mycket tack vare gitarristen och sångaren Mike Scheidt som ledigt byter mellan en Ozzy Osbourne-liknande sång och avgrundsdjupa dödsråv samtidigt som hans unika gitarrspel fyller ut ljudbilden. Dock, och det är tråkigt att säga det, så är "Clearing the path to ascend" inte Yobs formtopp. Fast det hindrar inte albumet från att vara essentiell höstlyssning för alla doomfantaster.

DENNIS FAHLGREN

KLASSISKT

Oslo Kammerakademi: Leipzig (musik för blåsaroktett av Edvard Grieg, Johan Svendsen, Emil Hartmann och Carl Reinecke)

Oslo Kammerakademi, David Friedemann Strunck, ledare

Lawo Classics (Import)

★★★★

Vad har de norska tonsättarna Edvard Grieg (1843-1907) och Johan Svendsen (1840-

1911) gemensamt med danske Emil Hartmann (1836-1898) och tyske Carl Reinecke (1824-1910)? Svaret stavas Leipzig, vid den här tiden en smältdegel för kompositörer och musiker av allehanda slag. De sökte sig till det musikkonserveratorium som Felix Mendelssohn-Bartoldy grundat 1843. Både Grieg och Svendsen studerade för Reinecke, Hartmann åkte till Leipzig på ett stipendium och fick lektioner av honom. På den här cd:n från norska Lawo Classics spelar Oslo Kammerakademi musik för blåsaroktett av magister Reinecke och hans elever Grieg, Svend-

sen och Hartmann. Du som kan din musikhistoria lär protestera, och påpeka att varken Grieg eller Svendsen komponerade för blåsaroktett. Du har alldeles rätt. Griegs lyriska svit är ett arrangemang av hans lyriska stycken för piano (opus 54) medan Svendsens norska rapsodi är ett arrangemang av en orkester-rapsodi. Däremot är både Hartmanns serenad och Reineckes charmerande oktetts originalkompositioner. Lyssnarvänlig musik utmärkt framförd av Oslo Kammerakademi. Lawos skivor brukar finnas på Spotify.

MIKAEL BENGTTSSON

ELECTRONICA

Merely

Nirvana

Sincerely Yours

★★★★

Det går 13 electronica-

hager på dussinet just nu, men den här står ut långt från alla andra just nu.

Svenska Merely (sångerskan och musiker Kristina Florell, som också är med i gruppen Team Rockit) kommer nu med ett efterlängtat album efter att ha sprinklat ut några elektronikapärlor, som "Lava", här och där i något år.

Merely bjuder på den avundsvärda blandningen av atmosfäriska och drömlika ljudlandskap, med klara influenser från 80-talssynt, ofta kombinerat med stenhårda dansbeats som verkligen inte behöver mixas om för dansgolvet.

Det här är en av årets bästa svenska plattor.

MIKAEL FORSELL/TT

VISOR

Lunds Studentsångare

Så skimrande var aldrig havet

Naxos (Naxos)

★★★★

Alla som är uppväxta i en studentstad har ett speciellt förhållande till manskören. Att låta en manskör sjunga i våren på valborgsmässoafton har blivit en uppskattad tradition - inte bara i universitetsstäderna. Det var bland studenter i Uppsala som den svenska manskören växte fram i början av 1800-talet. Att den klingar annorlunda än en blandad kör är inte bara avhängigt röstläget, stämmorna i kompositionerna eller arrangemangen brukar ligga mycket tätare. Efter denna lilla utvikning om manskören vidare till föremålet för

denna text, "Så skimrande var aldrig havet", en ny cd med Lunds Studentsångare. Titeln antyder att Evert Taube fått släppa till en hel del kompositioner, ett antagande som äger sin riktighet, men här finns också musik av bland andra Birger Sjöberg, Olle Adolphson, Georg Riedel och Benny Andersson. Till sin hjälp har studentsångarna solisterna Elin Rombo, Christer Nerfont och ensemblen Trio X. Årligt talat ser jag ingen anledning att ägna den här cd:n någon större uppmärksamhet. Lunds Studentsångare sjunger förvisso (som vanligt) klanderfritt, men den svenska visskatten borde få vara just en visskatt, som framförs av vissångare och ingenting annat.

MIKAEL BENGTTSSON